

b) hospodářiť s úvermi zaradenými pre účele ústavu do štátneho rozpočtu;

c) ustanovovať alebo prideľovať v medziach rozpočtu, systemizovaných miest a platných predpisov personál ústavu;

d) vydávať bližšie inštrukcie pre jednotlivé obory pôsobnosti ústavu,

e) v dohode so zúčastnenými ministerstvami rozhodovať v zásadných otázkách štátnej služby pre zveľaďovanie živností;

f) viesť dozor nad činnosťou ústavu;

g) vysielat' riaditeľa ústavu alebo úradujúceho námestníka na služobné cesty a povolo-ovať mu dovolenú remuneráciu a výpomoc;

h) upravovať cestovné účty riaditeľa a ostatných zamestnancov ústavu;

i) sriaďiť disciplinárnu komisiu a ustanoviť jej príslušnosť v rámci platných predpisov.

Ministerstvo priemyslu, obchodu a živností môže v dohode s ministerstvom vnútra poveriť určitého úradníka alebo určitých úradníkov ústavu obstarávaním agendy spoločenských inštruktorov, bude-li táto inštitúcia zavedená, po prípade týmto cieľom úradníkov ústavu prideliť.

§ 12.

Schválenie ministerstva priemyslu, obchodu a živností vyžadujú menovite:

a) každá zmena tohoto organizačného poriadku;

b) jednací poriadok kuratóriuma;

c) zásadné rozhodnutia v obore pôsobnosti ústavu;

d) prijatie sriadencov na smluvu;

e) úradné cesty personálu, dovolené na zotavenú prevyšujúce normálnu výmeru, remunerácie a výpomoci. Úradné cesty súrne smie povoliť riaditeľ, ktorý je povinen ich dodatočne ospravedlniť;

f) prípadné iné záležitosti, schválenie ktorých si ministerstvo priemyslu, obchodu a živností vyhradí.

Personál.

§ 13.

Na personál ústavu vzťahujú sa predpisy platné pre štátnych zamestnancov.

Pomer úradníkov, obstarávajúcich agendu spoločenstevnych inštruktorov k riaditeľstvu ústavu upraví ministerstvo priemyslu, obchodu a živností v dohode s ministerstvom vnútra.

29.

Vládní nařízení ze dne 8. února 1923

o zřízení fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 73 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb. z. a n. (zákona náhradového), ve znění novely ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb. z. a n.:

1.

Oprávněné osoby k požitkům
z fondu.

§ 1.

Nárok na starobní a invalidní (zaopatřovací) požitky z fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků mají trvalí zaměstnanci ve smyslu § 1 nařízení vlády ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., vyhovují-li dalším podmínkám tohoto nařízení.

§ 2.

Trvalí zaměstnanci ve smyslu § 1 a osoby, které v den zápisu poznámky nebo v den vyhlášky zamýšleného převzetí (§§ 2a a 3a náhrad. zákona), a nebylo-li zamýšlené převzetí poznamenáno nebo vyhlášeno, které v den skutečného převzetí požívají pensí nebo darů z milosti pravidelně poskytovaných, jsou povinni sdělití státnímu pozemkovému úřadu a jeho orgánům ve lhůtě, kterou tento úřad nebo jeho orgánové určí, veškerá data, rozhodná pro zjištění pensijního nároku proti fondu.

Osoby hospodařící na velkém majetku pozemkovém jsou povinny potvrditi svým zaměstnancům (i zaměstnancům bývalým) správnost dat, o nichž dle zásad řádného hospodaření mají míti známost. Žádosti zaměstnancové o toto potvrzení jsou povinny vyhověti do osmi dnů po doručení žádosti.

Osoby hospodařící na velkém majetku pozemkovém jsou povinny sdělití státnímu pozemkovému úřadu a jeho orgánům na vyzvání a ve lhůtě ve vyzvání tom vyznačené data o zaměstnancích (i o bývalých zaměstnancích), o nichž dle zásad řádného hospodaření mají věděti, a dovoliti legitimovaným orgánům státního pozemkového úřadu, aby nahledli do mzdových seznamů a zápisků, kterých je třeba ke zjištění služebního poměru,

a aby na místě samém konali potřebná šetření.

K návrhu státního pozemkového úřadu budou potrestány dle § 18c zákona záborového osoby, jež nesdělí nebo nepotvrdí (odst. 1. až 3.) ve lhůtě vyžádaných dat nebo sdělí neb potvrdí data nesprávná.

II.

Fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků.

§ 3.

Fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků zřízený podle § 73 náhrad. zákona a tohoto nařízení jest způsobilý k právům, může nabývatí svým jménem práv a přejímání závazky, u soudu žalovati a žalován býti. Za závazky fondu ručí věřitelům pouze jmění fondu.

Fond má sídlo v Praze.

Jeho řádným soudem jest věcně příslušný soud v Praze.

§ 4.

Správu fondu řídí sedmičlenné kuratorium, jehož členy a náhradníky jmenuje státní pozemkový úřad v dohodě s ministerstvem sociální péče na dobu čtyř let. Z těchto sedmi členů jest jeden zástupce úředníků, jeden zřízenců, jeden dělníků na velkém majetku pozemkovém. Předseda a místopředseda kuratoria budiž jmenován ze řad úředníků státního pozemkového úřadu.

§ 5.

Předseda kuratoria zastupuje fond na venek a podpisuje společně s jedním úředníkem fondu, kuratorem k tomu zmocněným, všechna vyhotovení, netýkající se běžných záležitostí, zejména všechny písemnosti a listiny, jimiž se zakládají závazky fondu nebo jimiž se fond vzdává svých práv, jakož i veškeré šeky bankovní a poštovního úřadu šekového za fond vydávané.

§ 6.

Členství v kuratoriu nemůže býti odmítnuto, leč z důvodů opravňujících odmítnouti členství v obecním zastupitelstvu.

Předseda státního pozemkového úřadu může po dohodě s ministrem sociální péče zbaviti členství v kuratoriu členy (náhradníky), zanedbávají-li nebo nevykonávají-li

řádně svých povinností nebo ztratí-li volební právo do obcí.

Členům a náhradníkům kuratoria, nejsou-li státními zaměstnanci, náleží:

1. mají-li stálé bydliště v místě kuratoria (hlavní město Praha), za každý den účasti při jednání kuratoria odměna 50 Kč,

2. přespolním za označené dny, jakož i za den jízdy ze stálého bydliště, po případě zpět, odměna 80 Kč a náhrada jízdného dle II. tř. na dráze za jízdu ze stálého bydliště do sídla fondu a zpět.

Státním zaměstnancům jako členům a náhradníkům kuratoria náleží diety (stravné) a cestovné dle předpisů platných pro úřední komise a služební cesty.

Odměna, jakož i hotové náklady budou vypláceny z fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků.

§ 7.

Schůze kuratoria svolává předseda.

Aby bylo platné usnesení kuratoria, jest třeba přítomnosti předsedy a čtyř členů kuratoria, pokud se týče náhradníků. Usnesení děje se prostou většinou hlasů přítomných. Při rovnosti hlasů rozhoduje předseda.

Odporuje-li rozhodnutí kuratoria ustanovením náhradového zákona nebo tohoto nařízení, má předseda právo a povinnost usnesení před jeho výkonem zastaviti a podá o tom kuratoriu zprávu. V případě tom je povinen předseda předložiti věc ministerstvu sociální péče, aby rozhodlo po dohodě se státním pozemkovým úřadem.

§ 8.

Kuratorium stanoví zásady, jak uložití jmění fondu, při čemž platí obdobně předpisy § 88 zákona o pensijním pojištění ve znění zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., a jak jest jmění toto spravovati, a schvaluje účetní uzávěrku. Členové kuratoria ručí za řádnou správu fondovního jmění a za řádné vyúčtování.

§ 9.

Kuratorium usnáší se se souhlasem ministerstva sociální péče nejdéle do 30. listopadu toho kterého roku, zda pro příští správní rok budou vypláceny výpomoci z fondu až do celkové výše 500.000 Kč osobám požívajícím požitků z fondu. Usnesení toto jest přípustno jen tehdy, když stav fondu po svém dotování

to dovoluje. Není-li tomu tak a je-li zřejmo, že by bez dotování z fondu náhradového, po případě kolonisačního účetní uzávěrka skončila pasivně, má předseda usnesení takové zastaviti (§ 7).

§ 10.

Výkonem správy fondu pověřena jest kancelář jeho s odpovědným úředníkem v čele. Náklady s vydržováním kanceláře a úředníků spojené hradí se z tohoto fondu. Vedoucí úředník jest odpovědný kuratoriu fondu za řádný výkon správy. Odporuje-li usnesení kuratoria předpisům právním, jest povinen zpravit o tom bezodkladně předsedu kuratoria. Vedoucí úředník účastní se schůzí kuratoria s hlasem poradním.

§ 11.

Fond pro zaopatření zaměstnanců velko-
statků není výdělečným podnikem a nepro-
vozuje zaměstnání, jež by směřovalo k zisku.

§ 12.

Dosažení účelu fondu zabezpečuje se jednak příspěvkem státním ve výši pěti milionů Kč fondu již splaceným, jednak ročním příspěvkem z každého hektaru zabraného, dosud však nepřevzatého velkého majetku pozemkového (§ 73 náhrad. zákona).

Příspěvek povinni jsou odváděti vlastníci zabraného majetku bez újmy práva přesunouti příspěvek ten na pachtýře po dobu trvání pachtovního poměru.

Roční příspěvek činí tři Kč z každého hektaru půdy a jest splatný předem každého roku vždy dnem 1. ledna.

Část majetku zabraného do 250 ha jest osvobozena od tohoto příspěvku, jinak podléhá příspěvku zabraná půda veškerá, tudíž i půda neplodná, zastavěná, stavební, daně prostá, rybníky, pastviny, lesy atd. Při spoluvlastnictví podléhá celková výměra půdy jsoucí ve spoluvlastnictví příspěvku, část 250 ha od příspěvku osvobozená odečítá se toliko jednou.

§ 13.

Roční příspěvek ze zabrané půdy předpisuje se podle soupisu státního pozemkového úřadu o zabraném majetku a ohlášek změn po soupisu nastalých. Ke změnám ve výměře zabrané půdy, pokud jde o její úbytek, hledí se jen tehdy, je-li před splatností hektarového příspěvku (1. ledna každého roku) fondu sděleno, že a z kterého důvodu a které určité

výměry skutečně a trvale ubylo. Na ohlášky změn po dni splatnosti příspěvku došlé nevezme se pro běžný rok již zřetele. Změny ve výměře potvrdí fondu státní pozemkový úřad.

Proti výměru fondu předpisujícímu příspěvek přípustny jsou námitky do 14 dnů ke státnímu pozemkovému úřadu. Námitky nemají odkládacího účinku.

§ 14.

K splatnosti hektarového příspěvku není potřebí, aby doručen byl platební rozkaz.

Předplacené příspěvky zaúčtuje fond na příští povinnosti, po případě vrátí bez úroků. Včas nezaplacené příspěvky spolu s 5% úrokem z prodlení vymáhají se politickou nebo soudní exekucí. Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi provádí politickou exekuci administrativní vrchnost I. stolice podle předpisů platných pro vymáhání veřejných daní. Exekucním titulem jest výkaz nedoplatků fondu potvrzený státním pozemkovým úřadem.

§ 15.

Kuratorium fondu sestaví podle dosavadních povinností pro příští správní rok rozpočet, z něhož musí býti patrné, kolik příznáných již pensí bude se platiti a jaké asi příjmy bude míti fond z příspěvku hektarového (§ 12) a z vlastního jmění. Shledá-li kuratorium, že příjmů se nedostává, a stejně zjistí-li během roku, že není přechodně úhrady pro nově přibylé závazky, oznámí rozpočet státnímu pozemkovému úřadu se žádostí, aby schodek byl uhrazen z přebytků fondu náhradového (§§ 79 a 80 náhrad. zákona), po případě, není-li takových přebytků, aby schodek uhrazen byl z fondu kolonisačního (§ 75, odst. 4., náhrad. zákona).

Nenamítá-li státní pozemkový úřad ničeho do 14 dnů proti rozpočtu, má se za to, že rozpočet jest schválen a že státní pozemkový úřad případný schodek uhradí. Vzejde-li o výpočet nebo povinnost úhrady schodku spor mezi státním pozemkovým úřadem a fondem, rozhoduje vláda.

§ 16.

Usnese-li se kuratorium, aby vypláceny byly k pensím výpomoci (§ 73, odst. 17., náhrad. zákona), musí předložiti svůj rozpočet ke schválení ministerstvu sociální péče a státnímu pozemkovému úřadu. Výpomoci

nesmí se vypláceti, pokud příslušný rozpočet nebyl výslovně schválen ministerstvem sociální péče.

§ 17.

Účetní uzávěrku jest po příslušném usnesení kuratoria fondem předložiti ministerstvu sociální péče a státnímu pozemkovému úřadu ke schválení.

§ 18.

Účetní rok fondu shoduje se s rokem kalendářním.

Knihy fondu jsou založeny podle zásad podvojného účetnictví.

Výroční uzávěrka se skládá:

1. z účtu pokladního,
2. z účtu zisku a ztráty (provozovacího účtu),
3. z účtu rozvážného.

§ 19.

Účet zisku a ztráty (účet provozovací) obsahuje:

a) ve vydání:

1. dávky (důchody zaopatřovací),
2. přídavky k těmto dávkám (důchodům),
3. výpomoci,
4. náklady osobní,
5. náklady věcné,
6. odpisy nedobytných pohledávek,
7. amortisaci inventáře,
8. zisk;

b) v příjmech:

1. příjmy z hektarového příspěvku,
2. úroky z uloženého jmění,
3. příspěvek státu,
4. jiné příjmy,
5. úhradu schodku z fondu náhradového, po případě kolonisačního.

§ 20.

Účet rozvážný vykazuje:

a) v aktivech:

1. hotovost pokladní,
2. vklady u peněžních ústavů,
3. vklady u poštovního úřadu šekového,
4. cenné papíry dle denního kursu,
5. nedoplatky hektarových příspěvků,

6. pohledávky proti fondu náhradovému, po případě kolonisačnímu,
7. zápůjčky hypotekární,
8. reality,
9. inventář po odpisu,
10. ostatní aktiva;

b) v pasivech:

1. přeplatky hektarových příspěvků,
2. hodnoty přiznaných nároků,
3. ostatní pasiva,
4. fond kursovních rozdílů,
5. průběžné položky,
6. konečné jmění (počáteční k 1. lednu a přírůstek podle účtu provozovacího).

§ 21.

Kuratorium volí ze sebe dvoučlennou komisi, které náleží aspoň dvakrát v roce prohlížeti a zkoumati pokladnu a knihy, účetnictví, uložení fondovního jmění a listiny vztahující se k tomu; rovněž má komise ta k vyzvání předsedy kuratoria provésti mimořádné revise. Dále zkouší účetní uzávěrku fondu. O každé revisi, jakož i o výsledku zkoumání účetní uzávěrky podá kuratoriu fondu písemnou zprávu.

§ 22.

Fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků podléhá doзору státní správy. Dozor tento vykonává vedle zákonného dozoru po rozumu § 5 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n. (zákon o nejvyšším účetním kontrolním úřadě), ministr sociální péče v dohodě s předsedou státního pozemkového úřadu.

K bezprostřednímu vykonávání státního dozoru jest povolán dozorčí orgán státní správy u tohoto fondu zřízený.

III.

Zaopatřovací nároky zaměstnanců a jejich rodinných příslušníků.

§ 23.

Nároky na zaopatřovací požitky proti fondu příslušejí osobám jmenovaným v § 73, odst. 11., náhrad. zákona, nemohly-li býti uhrazeny podle §§ 50, 68, 74 náhrad. zákona, jestliže zaměstnanec dosáhl v den skutečného převzetí 65 let anebo prokázal-li svoji invaliditu po dosažení věku 60 let anebo již požíval zaopatřovacích požitků podle zákona o pen-

siijním pojištění nebo podle zákona ze dne 18. března 1921, č. 130 Sb. z. a n., anebo měl na ně již nárok.

Stejně nároky přísluší trvalým zaměstnancům, jimž se dostane zaopatření dle § 75, odst. 1., č. 4., náhrad. zákona.

Osobám v odst. 1. a 2. jmenovaným přísluší nároky proti fondu potud, pokud nároky ty nejsou zabezpečeny u některého nositele pensijního pojištění podle zákona o pensijním pojištění.

§ 24.

Zaopatřovací požitky pozůstávají:

a) pro zaměstnance buď z důchodu invalidního nebo starobního (důchodu zaopatřovacího), dále z příplatků vychovávacích k důchodu invalidnímu nebo starobnímu,

b) pro pozůstalé po zaměstnancích z důchodu vdovského, příspěvků vychovávacích, pohřebního, odbytného pro vdovu nebo děti.

§ 25.

Aby dosaženo bylo nároku na platy jmenované v § 24, je třeba, aby kromě ostatních podmínek tohoto nařízení byli dotčení zaměstnanci zaměstnáni na velkém majetku pozemkovém úhrnem nejméně 10 let, počítaje zpět ode dne skutečného převzetí. Doba ztrávená ve službě na zemědělských (lesních) podnicích v cizině může býti započítána do služební doby ztrávené na velkém majetku pozemkovém státním příslušníkům republiky Československé, jestliže tamější jejich zaměstnavatelé měli neb obhospodařovali v době rozhodné také velký majetek pozemkový na území republiky Československé.

Nastalo-li převzetí před uplynutím desíti let, ale po uplynutí pěti let služby, přísluší zaopatřovací důchody ve výměře snížené.

V obou případech počítá se doba skutečné služby na velkém majetku pozemkovém, část kalendářního měsíce počítá se za celý měsíc.

Nastane-li nezpůsobilost k výdělku nebo smrt zaměstnancova před uplynutím doby čekací, avšak následkem podnikového úrazu (§ 5 zákona ze dne 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. ex 1888, v znění zákona ze dne 21. srpna 1917, č. 363 ř. z.), považuje se čekací doba desíti let za dokonanou.

§ 26.

Zaopatřovací důchod zaměstnancův vypočítává se podle celkové služební doby ztrávené

na velkém majetku pozemkovém a dle třídy služného odpovídající posledním po rozumu § 3 zákona o pensijním pojištění započítatelným služebním požitkům.

Ustanovení §§ 8a, 17a zákona v odst. 1. jmenovaného platí obdobně o tomto zaopatřovacím důchodu.

Po dobu, po kterou se vyplácí k důchodům podle pensijního zákona v odst. 1. jmenovaného drahotní přídavky, může fond se souhlasem ministerstva sociální péče je vypláceti též k zaopatřovacím důchodům (odst. 1. a 2.).

§ 27.

Důchod přiznaný dle předpisů tohoto nařízení nesmí převyšovati částek stanovených zákonem ze dne 18. března 1921, č. 130 Sb. z. a n.

§ 28.

Osoba, jež má nárok na zaopatřovací požitky dle zákona z 18. března 1921, č. 130 Sb. z. a n., aniž jich požívá a aniž jest výdělečně činná na velkém majetku pozemkovém, může až do dne stanoveného vyhláškou soudní podle § 47, odst. 3., náhrad. zákona prohlásiti fondu pro zaopatření zaměstnanců písemně nebo do protokolu, že postupuje fondu svůj nárok na výplatu zaopatřovacích požitků a že žádá, aby jí požitky ty byly vypláceny z fondu. Fond vyzve osobu tu, aby v přiměřené lhůtě nárok svůj fondu osvědčila. Po uplynutí lhůty vyrozumí fond osobu, zda přijímá převod zaopatřovacích požitků. Přijetím převodu nabývá osoba shora jmenovaná nároku proti fondu, aby jí příslušný zaopatřovací důchod z fondu byl vyplácen. Převodem nabývá fond proti postoupenému dlužníku nároku na úhradu dlužných požitků zaopatřovacích a na zajištění nároku dle § 50 zákona náhradového. Osoba postoupivší fondu svůj nárok neručí fondu za dobytelnost postoupené pohledávky. Je-li spor mezi fondem a postoupeným dlužníkem o pravost pohledávky, rozhoduje se pořadem práva dle § 15 zákona ze dne 18. března 1921, č. 130 Sb. z. a n.

§ 29.

Požitek starobního důchodu z fondu počíná dnem skutečného převzetí a zaniká smrtí oprávněného k požitku.

§ 30.

Důchod vdovský přísluší vdově po zaměstnanci, který měl po skutečném převzetí a

v době svého úmrtí nárok na zaopatřovací požitky podle odst. 11., 12., 13. §u 73 náhrad. zákona a §§ 1, 23, 25, 26 tohoto nařízení nebo by ho měl, kdyby se onoho dne byl dožil. Ustanovení § 13 zákona o pensijním pojištění platí obdobně.

Důchod vdovský činí polovinu důchodu zaměstnancova stanoveného dle §§ 26 a 27 tohoto nařízení. Zemřel-li zaměstnanec před skutečným převzetím, vypočítá se důchod dle dne úmrtí manželova.

Požívala-li vdova důchodu vdovského v úpravě zákona z 18. března 1921, č. 130 Sb. z. a n., nebo převzal-li fond nárok na důchod ten (§ 28), platí o počátku důchodu toho z fondu § 29 tohoto nařízení a o výši důchodu předpis odst. 15. §u 73 zákona náhradového.

Ustanovení § 27 tohoto nařízení platí též o vdovských důchodech (odst. 1. a 2.).

Vdovám, které požívají z fondu důchodu starobního neb invalidního, přísluší z důchodu vdovského jediné částka převyšující jejich důchod starobní neb invalidní.

§ 31.

Požitek vdovského důchodu z fondu počíná dnem úmrtí manželova, po případě dnem skutečného převzetí, zemřel-li manžel dříve (§ 30, odst. 1. a 2.), a zaniká opětým provdáním nebo úmrtím vdoviným.

§ 32.

Nárok na vychovávací příspěvek má každé dítě zaměstnancovo, které v době úmrtí zaměstnancova není ještě 18 roků staré, pokud zaměstnanec měl po skutečném převzetí a v době svého úmrtí nárok na zaopatřovací požitky dle odst. 11., 12., 13. §u 73 náhrad. zákona a §§ 1, 23, 25, 26 tohoto nařízení anebo by ho byl měl, kdyby se onoho dne byl dožil.

Nemanželské děti mají však nárok na vychovávací příspěvky, zakládající se na nárocích otcových vůči fondu, bylo-li otcovství soudně zjištěno nebo za života otcova mimo-soudně uznáno.

Vychovávací příspěvek činí pro každé jednostranně osiřelé dítě jednu třetinu, pro každé oboustranně osiřelé dítě dvě třetiny základní částky (§ 8 zákona o pensijním pojištění) důchodu (§ 26, odst. 1.), který by příslušel zemřelému rodiči. Každému oboustranně osiřelému dítěti, jehož oba rodiče měli nárok na zaopatřovací důchod, vyplácí

se vychovávací příspěvek ve výši základní částky důchodu rodiče, který měl vyšší zaopatřovací nároky.

Úhrn vychovávacích příspěvků dětí jednostranně osiřelých nesmí převyšovati, jestliže a dokud otec ještě žije, 50%, jestliže a dokud matka požívá vdovského důchodu, 75%, u dětí však oboustranně osiřelých 200% výše uvedených základních částek důchodových, a to tak, že v každém případě ona částka nebo důchod, kterého rodič nabyl nebo požíval nebo by byl požíval v čase úmrtí, činí nejvyšší výměru všech vychovávacích příspěvků.

Jednotlivé vychovávací příspěvky mají se po každé poměrně přiděliti v mezích nejvyšší výměry. Ustanovení §§ 27 a 31 tohoto nařízení platí též o vychovávacích příspěvcích.

Požívalo-li dítě vychovávacího příspěvku v úpravě zákona z 18. března 1921, č. 130 Sb. z. a n., nebo převzal-li fond nárok na příspěvek ten (§ 28), platí o počátku důchodu příspěvku toho z fondu § 29 tohoto nařízení a o výši příspěvku předpis odst. 15. §u 73 zákona náhradového.

§ 33.

Požitek vychovávacích příspěvků počíná dnem úmrtí zaměstnancova, po případě dnem skutečného převzetí a zaniká dokonáním 18. rokem věku, dřívějším zaopatřením, provdáním neb úmrtím dítěte. V uvážení hodných případech může fond povolit vyplácení vychovávacích příspěvků i přes dokonání 18. rok věku.

§ 34.

Nárok na odbytné má vdova, a není-li nebo nemá-li nároků, stejnými díly děti zaměstnancovy, zemřel-li tento před uplynutím pěti let skutečné služby na velkém majetku pozemkovém, nikoliv však následkem úrazu podle § 25 a jsou-li jinak v době skutečného převzetí splněny podmínky pro požívání vdovského důchodu nebo vychovávacích příspěvků (§§ 30, 31, 32).

Jako odbytné náleží vdově, po případě dětem dvojnásobná základní částka zaopatřovacích důchodů, která by příslušela zaměstnanci v době jeho úmrtí (§ 30) dle výpočtu po rozumu §§ 26, 27.

§ 35.

Nárok na pohřebné mají pozůstalí po osobě, která požívala podle tohoto nařízení důchodu zaopatřovacího, vdovského nebo příspěvku vychovávacího, jestliže vypravili pohřeb.

Pozůstalí jsou manžel, děti, rodiče neb sourozenci zemřelého. Pohřebné náleží tomu z nich, kdo vypravil pohřeb.

Pohřebné činí jednu čtvrtinu ročního důchodu, jehož zemřelý požíval.

§ 36.

Ustanovení §§ 20, 21, 22, 23 zákona o penzijním pojištění platí též o důchodech z fondu.

§ 37.

Všechna opatření a oznámení fondu učiněná v mezích tohoto nařízení jest doručiti účastníkům písemně.

Rozhodnutí, ve kterých se rozhoduje o nárocích zaměstnanců velkostatků a jich rodinných příslušníků proti fondu, mají obsahovati, byl-li nárok uznán, zároveň výši a výpočet přiznaného důchodu, byl-li však zamítnut, důvody zamítaací a příslušné poučení o opravných prostředcích.

Takovým rozhodnutím může se odpírati toliko stížností k rozhodčí komisi ve lhůtě 14denní po doručení rozhodnutí.

Všechny ostatní výměry, které byly vydány v rámci tohoto nařízení — pokud není stanoveno něco jiného — mohou býti brány v odpor námitkami, které dlužno podati do 14 dnů u fondu a o nichž rozhoduje kuratorium fondu.

§ 38.

O stížnostech proti rozhodnutí kuratoria rozhoduje rozhodčí komise zřízená podle § 75 náhrad. zákona a nařízení ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., jejíž jednací řád vydán byl nařízením ze dne 7. prosince 1922, č. 374 Sb. z. a n.

IV.

Přechodná ustanovení.

§ 39.

Nároky zaopatřovací přísluší též oněm zaměstnancům, kteří před platností tohoto nařízení pozbyli zaměstnání na velkém majetku pozemkovém z důvodů pozemkové reformy a vykazují aspoň v době, kdy vešlo toto nařízení v platnost, náležitosti jmenované v §§ 23, 25 tohoto nařízení, při čemž lhůta desítiletá počítá se tak, jako by zaměstnanec byl na velkém majetku pozemkovém zaměstnán činně až do dne, kdy vešlo toto nařízení v platnost. Předpokladem tohoto nároku jest, že zaměstnanec nebyl zaopatřen jiným způso-

bem jmenovaným v § 75 zákona náhradového.

§ 40.

Se souhlasem ministerstva sociální péče a státního pozemkového úřadu mohou býti fondy zřízené dle § 3 zákona ze dne 12. února 1920, č. 118 Sb. z. a n., a § 74 zákona náhradového převedeny při rozvrhu přejímací ceny (§ 47 zákona náhradového) na fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků, který pak vyplácí příslušné důchody na místě dřívějšího zaměstnavatele.

§ 41.

Nařízení toto nabývá účinnosti 30. dnem po vyhlášení. Současně pozbývá účinnosti nařízení vlády ze dne 29. prosince 1921, č. 496 Sb. z. a n., jímž upravuje se správa fondu pro zaopatření zaměstnanců.

Provésti je náleží všem členům vlády.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Tučný v. r.	Dr. Kállay v. r.

Dr. Markovič v. r.

Novák v. r.,

též za ministra Dra Rašína.

30.

Vládní nařízení ze dne 15. února 1923

o vydání desetníků měny československé.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 22. června 1922, č. 195 Sb. z. a n.:

§ 1.

Bankovní úřad ministerstva financí počne v příštích dnech vydávati podle vyhlášky uveřejněné zároveň s čís. 31 Sb. z. a n., u hlavního svého ústavu v Praze i u všech svých odboček desetníky měny československé.

§ 2.

Těchto desetníků (§ 1) bude dáno do oběhu celkem nejvíce za 10 milionů Kč.